

Bu harika konserler kaybolmasın istedim

Sekiz yıldır Kuledibi'nde, caz müziğin kararlı mekânı olan Nardis, kendi albümüyle karşımızda. 'Live at Nardis Vol. 1', bu ünlü kulüpteki konser kayıtlarından oluşuyor. Nardis'in patroniçesi Zuhul Focan'a bağlandık

ERAY AYTIMUR
erayaytimur@yahoo.com

'Live at Nardis', Nardis'in sekizinci yılına denk geldi ama aslında yeni bir proje değil. Hayata geçmek için doğru zamanı ne gibi beklentilerle kolladın?

Nardis 2002'de başladı ve neredeyse başlangıcından bugüne her şeyi kaydettik. Bu kayıtlar önce DAT ile, daha sonra da tek kamera DVD ile çoğu 2 kanal hatıra kaydı olarak yapıldı. Bunları müzisyen arkadaşlarımızla paylaştık ama bu kayıtlar, bu güzel performansları daha geniş kitlelere duyurabileceğimiz CD olarak yayımlamamız için yeterli değildi.

Böyle bir kaydı yapmaya geçen yıl karar verdim. Önderlerin (Focan) İsviçre'deki Bird's Eye kulübündeki kaydı görünce "Tamam, ben de istiyorum" dedim. Üstelik oradaki kayıta kaydı yapan adam sistemi kurdu, "İyi hissediyor musunuz" diye sordu ve gitti. Kimse başında durmuyordu yani. Çok şaşırdım. Üstüne bir de Fransız Mezzo TV canlı kayda gelince ikna oldum. İlk iş maddi destek tabii. Garanti Portföy toplu CD almaya karar verince harekete geçtim. Harcamaların ne tutacağını baştan bilmiyordum ama ilk olmasının etkisiyle olabilir, umduğundan çok oldu.

Genel fikir şu; Nardis'te çok güzel şeyler oluyor. Bunların kaybolup gitmemesi, ileride tarihe tanık olması için bir şeyler bırakmak lazım. Ayrıca canlı kayıtlardaki enerji stüdyo albüm kayıtlarından çok farklı. Bunlar bir şey değil yani, daha da var, bekleyiniz...

'Vol. 1' dendiğine göre zaten devamı var. Bu albümlerde konserlerin kayıt kalitesiyle birlikte müzisyen beğenisi ve orijinal bestelere yer verilmesi gibi kriterler söz konusu. Bu kriterler prodüksiyonda işini ne kadar zorlaştırdı? Telifle ilgili problemler oldu mu?

Aslında böyle bir prodüksiyonu yapmanın en zor kısmı sanatçıda

bitiyor. Yaptıkları hiçbir şeyi beğenmiyorlar. Neşet Ruacan, Burak Bedikyan konserlerini de kaydettik, bana kalırsa harika konserlerdi ama çöpe gitti. Bir tek parça beğenemediler. Roggenkamp+Focan+Lüebke, Amy London, Alp Ersönmez Quartet konserlerinden parçaları kayıtları oldukları halde kullanmadık. İmzalar geç geldi, hem de CD süresi yetmedi. Ama yorum hakları ile ilgili hiçbir problem olmadı. Üstelik telif hakları oldukça karmaşık bir süreç olmasına karşın her şeyi ile kendim uğraştım, samimiyetle söylüyorum ki MESAM, MÜYAP, MSG ve Kültür Bakanlığı ça-

lışanları inanılmaz yardımcı oluyorlar. Her konuda en hızlı şekilde çözüm getiriyorlar. Gerçekten çok şaşırdım.

Oğuz'un (Büyükberber) solo klarneti dışında, tabii Nardis sahnesinin özelliklerini de göz önünde bulundurunca, bu albümün bir trio ve quartet'ler buluşmasına dönüşmesi anlaşılır bir durum. Şunun için soruyorum, örneğin bir sextet performansında aradığımız kayıt nitelikleri zaafa mı uğradı?

Hayır hiç sanmıyorum. Çünkü Nardis'te sesler zaten nasıl duyulu-

yorsa kayda da aynı sesler gidiyor. Teknik anlamda bir zorluk olmuyor. Tek sorun, dediğim gibi müzisyenlerin memnuniyeti. Ayrıca yakında ilk önce Önder'in altısını, sonra da Burak Bedikyan'ın altısını kaydedeceğiz. Ses mühendisimiz Berk Kula, kendisi de müzisyen olduğundan ne isteniyor, ne nasıl olmalı çok çabuk hallediyor.

'Live at Nardis Vol. 1'da ilk tane vokal dörtlüsü var. Ama zaman içinde belli enstrümanlar üstüne veya tematik yollara odaklanabilir mi?

Evet, ben de böyle düşünüyorum. Nardis'te vokaller, gitaristler, piyanistler gibi; hatta isteyen müzisyen Nardis'te live! adıyla albüm yapısını istiyor. Ayrıca becerilebilirsek DVD bile yapabiliriz diye düşünüyorum.

Bu arada editörlüğünü yaptığın Jazz'ın geçen ay 15. yılını kutladık. Türkiye'de caz dergisi çıkarmak Müslüman mahallesinde ne satmak gibi?

Jazz Dergisi gerçek bir hobi olarak başladı. Caz Derneği'nde elim kalem tutuyor diye bana pas edilen bir işti aslında. İnat ederek asıldım ve azimle yürüttüm. Benim gibi insanların çevremde olması, bana destek olmaları sayesinde de bugünlere geldi. 15 yıl nasıl geçti anlamadım bile. Boyut Yayın Grubu'nun da varlığı çok önemli. En kötü krizde bile tamam demediler. Kolektif bir olay tabii ki. Derginin adıyla birlikte -JAZZ olarak- sınırları belli ve hitap ettiği kesim sayıca da tanınmalı. Yani çok zor; bırak Müslüman mahallesini... İşin iyi yanı ise epey birilerine ulaşıyoruz. Özellikle de büyük şehirler dışına. Oralardaki caz dinleyicisi çok şeyden mahrum... İzmir'de bu yıl festival iptal oldu. Ankara finans ve sponsor sıkıntısı çekiyor. Elde dergi sadece

okumak zor tabii. Müzik bu, okumak bir derece, dinlemek gerek. Çok konser, çok festival, iyi sanatçı diyorum ve herkesin ilgisine çok teşekkürler ediyorum.

